

MLÍČKO, CO USTÍ I VOLÁ

Třetí den po těch ne úplně vyvedených narozeninách se princ Ludvík ukládal zcela vyčerpaný ke spánku. Aby ne! Měl za sebou perný den. Dopoledne hrál s maminkou kuželky, mezi obědem a svačinou se s ní procházel po zámeckém parku (nachodili rekordních dva a půl kilometru), odpoledne si četl o jedovatých hadech a ještěrkách a po večeři se s matkou věnoval hře na spinet, takže nebylo divu, že se už velmi těšil na zasloužený odpočinek. V saténovém pyžamu s monogramem se s chutí zachumlal do peřin. Jako každý pátek předčítala královna Ludvíčkovi na dobrou noc z jeho oblíbené knihy *Umění kralovat v šedesáti kapitolách*. Nudné čtení až běda, ale Ludvík to miloval, protože si při tom představoval, jak majestátně panuje a všichni se mu hluboce klaní.

V pokoji vonělo teplé mléko se skořicí a čokoládou, princ ho musel mít každý večer před usnutím, aby se mu zdály hezké sny. Dnes ale chutnalo nějak jinak, pomlaskával princ. No aby ne! Král Radomil se totiž po té nepříjemné hádce se synem zavřel na celé tři dny do svých komnat. Chodil tam ode zdi ke zdi jako zuřivý lev a horečnatě přemýšlel. Třetího dne si zavolal zámeckého šéfkuchaře Lui-

giho Papitu Pappardela a řekl mu, aby princovi do mléka přilil odvar z makovic. Tak silný, aby to uspalo i vola. A tak se i stalo.

Ludvík dopil poslední doušek svého mlíčka, a protože mu víčka už zoufale klesala, pokynul matce, že mu dnes čtení už stačí. Odložil sklenici na noční stolek a spokojeně se zavrtěl v prachových peřinách.

„Dobrou noc, maminko,“ zašepтал v blaženém polospánku.

„Dobrou, Ludvíčku. A na tatínka už se nezlob.“

Ludmila synka něžně pohladila, pak ho políbila na čelo a potichu se vzdálila.

Ještě než za ní zaklaply dveře, spal už Ludvík tvrdým, bezesným spánkem.

